

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Vojtěcha Šimíčka, Mgr. Radovana Havelce, JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Zdeňka Kühna v právní věci žalobce: **B. A.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 6. 2007, č. j. OAM-1-303/VL-10-ZA05-2007, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 4. 2. 2008, č. j. 63 Az 67/2007 - 27,

t a k t o :

- I. Řízení **se zastavuje.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností se žalobce jako stěžovatel domáhá zrušení shora označeného rozsudku, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti shora uvedenému rozhodnutí žalovaného, jímž bylo vysloveno, že se stěžovateli mezinárodní ochrana neuděluje s odkazem na § 12 § 13, § 14, § 14a, § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu). Rozsudek krajského soudu vycházel z toho, že stěžovatel nenaplnil žádnou ze zákonných podmínek pro udělení mezinárodní ochrany a že rozhodnutí žalovaného bylo vydáno na základě dostatečně zjištěného skutečného stavu věci, v souladu se zákonem a bylo přesvědčivě odůvodněno.

Krajský soud obdržel proti svému rozsudku dne 13. 3. 2008 kasační stížnost. V kasační stížnosti bylo jako místo pobytu stěžovatele uvedeno: L. n. 1, L. Krajský soud se pokusil kontaktovat stěžovatele na adrese uvedené v kasační stížnosti, avšak zásilka se soudu dne 7. 7. 2008 vrátila zpět s tím, že nebyla vyzvednuta. Další zásilka byla zaslána opět na adresu uvedenou v kasační stížnosti, ale 6. 10. 2008 se vrátila zpět s dovětkem, že adresát je na této adrese neznámý. Krajský soud tedy zjišťoval pobyt stěžovatele u Ředitelství služby cizinecké policie, kde bylo soudu sděleno, že poslední evidovaná adresa pobytu stěžovatele byla: U. 6/770, P. 6 (u M. K.). Současné místo pobytu stěžovatele však není známé. Soud se pokusil stěžovatele kontaktovat na posledním hlášeném místě, nicméně ani zde zásilku nikdo nepřevzal. Následně byla věc předložena Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti.

Zdejší soud však nemohl o kasační stížnosti věcně rozhodnout a řízení o ní musel zastavit. Podle § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále též „s. ř. s.“),

totiž soud usnesením řízení zastaví, stanoví-li tak zvláštní zákon. Podle § 33 písm. b) zákona o azylu, soud řízení zastaví, jestliže nelze zjistit místo pobytu žadatele o udělení mezinárodní ochrany (žalobce, zde stěžovatele).

Zdejší soud opětovně požádal Ředitelství služby cizinecké policie o zjištění místa pobytu. Dne 27. 1. 2009 však obdržel odpověď, že stěžovatel nepožádal o vydání dalšího víza k pobytu (vízum za účelem strpění měl vydáno jen do 13. 9. 2008) a jeho současný skutečný pobyt není znám. Stěžovatel sám v tomto směru rovněž neučinil soudu žádné oznámení (poslední úkon učinil téměř před rokem, když podal kasační stížnost).

Nejvyšší správní soud tak dospěl k jednoznačnému závěru, že byly naplněny zákonné podmínky § 33 písm. b) zákona o azylu, a proto v souladu s ustanovením § 47 písm. c), § 120 s. ř. s. řízení o kasační stížnosti zastavil.

O náhradě nákladů řízení před Nejvyšším správním soudem bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 3, § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť řízení bylo zastaveno.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 3. března 2009

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu